

Ezoterična pisma.

Pismo XI. Ljubljana, v marcu 1923.

Diagram notranjega človeka.

1.

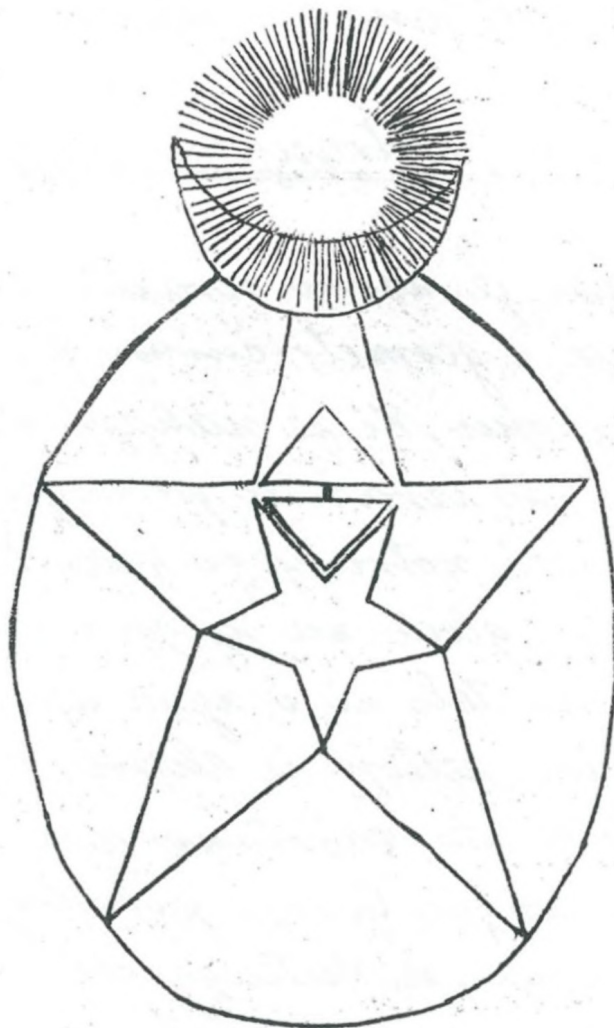
Diagram je način izraziti metafizične ideje z geometričnimi figurami.

V diagramu, ki se nahaja na drugi strani, so izraženi principi ali sestavni deli notranjega, okultnega, človeka, ne glede na njegovo zunan-
jost; fizično telo ni v njem upoštevano.

Diagram sestoji iz elipse, v katere vrhovni del sta načrtana dva se sekajoča polukroga. Gornji polukrog se dotika kroga, iz katerega izžarevajo na vse strani ravne črte. V elipsi

No transcript available.

vidimo dve peterošarni zvezdi, od katere-
rih se večja dotika s svojimi šarki
oboda elipse, druga manjša pa notran-

No transcript available.

jih vogalov prve. Poleg tega vidimo v večji rverdi še dva trikotna, kojih spodni temeljni stranici drži kratka črta. Prvi trikot, obrnjen navzgor, se nahaja v gornjem črtnu rverde, 2. trikot, obrnjen navzdol, se nahaja v notranjosti rverde tako, da ga objeta oba poševna črta manjše rverde.

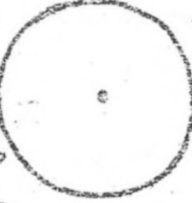
2.

Geometrične figure se dele v dve skupini: v figure v elipsi in v figure raven nje. I prvim so označeni osebni in individualni principi človeškega organizma, t. j. oni, ki so v času in prostoru; 2. drugi pa so označeni splošni, univerzalni principi, ki ne tvorijo samo središča posameznega človeka, ampak tudi središče vsega človeštva in vsega stvarstva, ki

No transcript available.

Ki so tedaj nven časa in prostora.

3.

Kar je nven časa in prostora, se ne da pred. stavljati, se da kve- čem abstraktno misliti njegovo mo- nost, spoznati pa ga je mogoče le intuitiv- no. Namen naših figur je navajati k ab- straktnemu mišljenju in vebujati intui- tivnost. Krog je taka figura. "Bog je Krog," pravi Balzac, "Katerega središče je pov- rod, oboda nikjer." Bog je duh, in duh je najvišji princip v človeku. Zato je Krog znak najvišjega principa v človeku, ki je edini realni princip, kajti vsi drugi principi so neka magična projekcija sa- mega sebe na, "unaj" in v "sedanjost."

4.

Znamenje lune dobimo, če naredimo poleg središča v krogu še drugo središče

-114-

No transcript available.

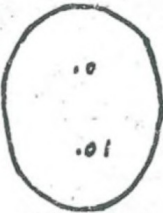
in iz njega se slika s kro-
 „Luna“ je nim-
 „solnce“ simbol duha. Krščanstvo, ki je vse
 metafizične principe personificiralo, per-
 sonificiralo je tudi dušo ter jo imenuje
 Marijo, stojčo na luni. Tudi starogrška
 Diana in staroegiptčanska Isis razumamo
 isto, in simbol obkrož je luna. Kakor se
 lunini žarki razširjajo na zemljo in ma-
 gično spreminjajo vso naravo in vse
 naše čelje in misli - tako je tudi duša
 za duha ona iluzivna - magična moč,
 ki ga vabi inapeljuje k stvarjanju,
 da izstopi iz svojega prvotnega središ-
 ča in da izliva samega sebe v stvar-
 stvo.

5.

Ekliptika je geometrično znamenje

- 115 -

No transcript available.

za naše Kar- alno telo, t. j. za
našo individu- alnost. Elipsa je
različna od kroga v tem, da
ima dva središča. Čim bolj se ta sre-
dišča med seboj oddaljujeta, tem dalj-
ši je elipsa, čim bolj se bližata, tem kraj-
ši je, tem bolj se bliža figuri kroga. Ko
se združita, postane elipsa - krog.

Skritost individualnosti obstoja
le v delitvi enega središča v dvojje, delitev
v dva spola: moški in ženski, aktivni
in pasivni, odbijajoči in privlačni. Pred-
se je človek telesno delil v dva spola,
se je invertirala okleter njegove duhovnosti
v dva središča. Kajti v delitvi je mo-
goč vsek razvoj, kakor je v združen-
ju mogoča vsaka popolnost.

Dalje prihodnje.

No transcript available.

Trije odgovori na tri vprašanja.

Prvo vprašanje: Je-li potreba, da obstoje med nami runanja zveza? S čim je obstoj teozofskih društev opravičen?

Odgovor: Kdor je sebi našel pot, ki ga vodi iz čutnega sveta v nadčutni svet, Kdor je vzgojil v sebi toliko intuitivnosti, da se spornava kot kaplja v morju in morje v kaplji, za tega so družbe ne-potrebne. Toda tudi ranj velja okultni zakon, ki pravi: "Ker si žel, misli na svet". Tudi tebe so družbe in runanje zveze ljudi opozorile na okultne resni-ce, katere si le slutil, in na metode, doseči jih, za katere nisi vedel. Run-anje družbe, organizacije in časopi-si so kakor svetilniki na skalnem mor-

No transcript available.

skem bregu. In če so le slabotne, umirajoče
lučice, nič ea to: bolj neke, kakor
nič. Njih namen je opozoriti one, ki blo-
dijo in iščejo.

Drugo vprašanje: Je-li mogoča svoboda
v kaki družbi ali veri?

Odgovor: V našem vidnem in čutnem
svetu, v katerem vlada neumljeno ra-
kon nujnosti, za svobodo ni prostora. V
svetu nujnosti je beseda »svoboda«
katerim se ljudje tolačijo in varajo. -
Svoboda je mogoča le tam, kjer ni ne česa,
ne prostora, ne veročnosti: v duhovnem
svetu. Svoboda je mogoča le v Guberni.
Gloven sam si je ustvaril suverenost in
veri, da sporna svoboda, kakor je usta-
nil sovražstvo, da sporna Guberen.

Tretje vprašanje: Zahteva-li terorizma
družba, da se ji vjame; mar ne uči,

No transcript available.

Kaj je mogoče napaka?

Odgovor: Teorotska družba je zdru-
ženje ljudi, ki so pač ljudje, ki imajo
vsak svoje misli in narave. Kdor je
več razmišljal, več skusil, pove onim,
ki so v tem račetrnili, kar pmo: "Jš in
to sem skusil, to in to sem razmišljal.
Nššl sem srečo in radostenje. Paj, dra-
gi, idi in poslušaj tudi ti, mogoče naj-
deš isto, mogoče še kaj več - pa mi
potem rauptaj svoja izkustva." V tem
tiči namen in pomen teorotske družbe.

A. L.:

Sučir Himavata.

6. Sence bodočnosti.

Solnce se je že nagibalo k vatoru,
ko so došli do svetega Ganga. Šin so nlezaji

No transcript available.

izvorih svoje večerne polovnosti, Maha-
nara pa se je vsedel na obrečini kamnu
in se globoko zamislil. Dolgo časa je
molče strmел v valovje struge, na-
posled pa je a drhtečim glasom rekel:
"Bodočnost pokaruje svoje sence..."

Pred mojim duševnim pogledom
se širi raven, pokrita s ljudskimi se-
ličji, katera uničuje žareči element.
Po sredi planjave se vije reka, ru-
deča kakor krvnikov plaše...

Boj vseh proti vsem!

Po planjavi drve neštete čete ljudi.
Sin udarja po očetu in matera polaga-
jo svoje hčerke na črtvenik sramote.
Mladeneč davi prijatelja in svečenik
tepta anamenja svojega mojstra. Ka-
morkoli pogledam, vidim le propast,
poriz in umor.

No transcript available.

Dim in prah zatemnjujeta horizont.
Na zemljo je legel mrak in le vrhovi dal-
njega Himalajata se leskečejo v nekem
čudnem svitu, kakor vrhovi vulkanov
ob nastopu erupcije. Tema je pokrila
grozne prizore, nepredorna tema...

* * *

Ravno tista ravan. Megla se zgub-
lja in solučni čarki obsevajo ožgano
zidovje. Reka se vije, kakor srebrn
pas, in dolžine mladitve pogonjajo in
opustošeni tal. Mir vlada po plan-
javi, toda človeka ni.

Kaj je to?

„Zdravo Prerojevateh!“ mi doni na
uho in iz misterijske daljine prihaja
trop ljudi. Veselo prapevaje se objema-
jo, da jim obrati žare v ognju neome-
jenega zadovoljstva.

— 121 —

No transcript available.

Glej, tam ropet trop ... trop za tropom ...
 vsi srečni in veseli. Preobračeni so v svetlo-
 čena s skromnostjo, vera v resnico,
 svoboda s pokornostjo; guberen, ona pre-
 va neseljena guberen, pa spaja te krasne
 čednosti v harmoničen sklad. Vsi so med-
 sebojno bratje in sestre, vsi čeniki pa res-
 nični namestniki Brahme.

Pojava se zgublja v mraku in neka
 čarobna moč snuje temno ravno med-
 meno in sliko. »Zdravo Preorojatelj!
 čujem že enkrat mogočno in abrano,
 da se stresa zemlja v svojih tečajih.
 »Zdravo Preorojatelj!«

Mahanara je umolknil in zadremal
 v devahanski opojnosti; na valovih sve-
 te reke pa so zadržali bajni lotosi ter
 so klonili v glavam, kakor da pritrdjuje
 jo besedam velikega mojstra.

No transcript available.